

Det foreslås, at statens regreskrav mod skadevolderen kan inddrives efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter mv. Det foreslås endvidere, at der kan foretages lønindeholdelse for kravet. Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der står for inddrivelsen.

Det er fortsat en forudsætning for tvangsinddrivelsen, at der skal foreligge et tvangsfuldbyrdsgrundlag, jf. retsplejelovens § 478. Erstatningskravet skal således f.eks. være fastslået ved dom eller betalingspåkrev med påtegning efter retsplejelovens § 477 e, stk. 2, eller der skal foreligge et frivilligt forlig.

Til § 13

Det foreslås, at tidspunktet for lovens ikrafttræden med undtagelse af reglerne fastsat i lovens § 12, fastsættes af skatteministeren. Herved sikres, at reglerne kan sættes i kraft samtidig med, at det nye inddrivelsessystem sættes i drift, hvilket pt. forventes at kunne ske senest i 2009.

Ifølge *stk. 1* har reglerne om dækningsrækkefølgen for krav under inddrivelse, jf. forslaget til § 3 a i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, virkning fra tidspunktet for lovens ikrafttræden.

De nye regler om rente for krav under inddrivelse, jf. forslaget til § 3 b i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, har virkning for fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndighe-

den fra tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 3.

Gebyrer for tilsigelse til udlægsforretning og lønindeholdelse, jf. forslaget til § 3 c i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, kan opkræves for inddrivelseskridt, der iværksættes efter lovens ikrafttræden. Gebyr for oprettelse af ny fordring og rykker-skrivelse kan opkræves for henholdsvis fordringer, der modtages hos restanceinddrivelsesmyndigheden og rykkerskrivelser, der sendes efter lovens ikrafttræden.

Ifølge *stk. 2* træder reglerne i lovens § 12, hvorefter statens regreskrav mod skadevolderen efter lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser kan inddrives ved lønindeholdelse eller ved, at restanceinddrivelsesmyndigheden foretager udlæg, i kraft den 1. juli 2006.

Det foreslås i *stk. 3*, at skatteministeren kan bestemme, at den nye bestemmelse i § 3 b ikke skal anvendes på nærmere angivne typer af fordringer, således at disse fordringer skal forrentes som hidtil. Bemyndigelsen vil skulle anvendes i tilfælde, hvor særlige hensyn indebærer, at der ikke bør fastsættes en højere morarente end den, der gælder på baggrund af aftaleforholdet mellem parterne mv. (pantebrev eller lignende).

Til § 14

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.